

JAKIE DŹWIĘKI WYDAJĄ
TE PRZEDMIOTY?

KATARZYNA
SOBAŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka angielskiego dla edukacji wczesnoszkolnej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Anna Araucz
Agnieszka Stanuszkiewicz
Jadwiga Iwanowska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat:

Jakie dźwięki wydają te przedmioty? **czas trwania:** 0,5 x 45 minut

Klasa: I**Cele ucznia:**

- nazywa przybory szkolne,
- eksperymentuje i poszukuje dźwięków,
- interpretuje ruchem schematy rytmiczne,
- rozumie, że w różnych językach wszystkie dźwięki nie są takie same.

Metody i techniki:

tworzenie dźwięków, zgadywanka, pytanie-odpowiedź,

Formy pracy:

praca z całą klasą, praca samodzielna,

Środki dydaktyczne:

przybory szkolne z plastiku, metalu i papieru i/lub przedmioty codziennego użytku.

Przebieg lekcji

Rozgrzewka: wspólne śpiewanie piosenki powitalnej.

Faza wstępna:

Nauczyciel śmieje się i zadaje dzieciom pytania, po co ludzie mają oczy, nos, buzię. Dzieci mogą początek lekcji skojarzyć z bajką o Czerwonym Kapturku, ale nauczyciel powinien wyprowadzić je z błędu. Kiedy zadaje pytanie, po co ludziom uszy i padnie odpowiedź, żeby słyszeć, żeby usłyszeć, kiedy mama mnie woła... nauczyciel zadaje jeszcze jedno pytanie: „Co słyszymy dzięki uszom?” Pyta tak długo, aż pojawi się słowo „dźwięk”. Pyta także, co wywołuje dźwięk i czy one są takie same, czy różne.

Faza ćwiczeń 1:

Dobrze byłoby przygotować długi wspólny stół do pierwszego zadania. Nauczyciel i dzieci kładą na ławce przybory szkolne lub przedmioty codziennego użytku, których nazwy nie są już dla dzieci obce. Nauczyciel podkreśla, że będzie potrzebował, aby dzieci pokazały mu, jak bardzo potrafią być skoncentrowane.

Na znak dany przez nauczyciela wszyscy wspólnie słuchają dźwięków wydawanych po kolei z różnych przedmiotów. Uczniowie mogą w tym samym czasie brać do ręki na przykład długopisy i włączać je. Mogą również wertować książki, zagniatać papier lub suwakiem otwierać i zamykać piórniki. Przy okazji tworzenia tych dźwięków, nauczyciel powtarza angielskie słowa, z którymi wcześniej już uczniowie byli zapoznani. Następnie prosi, aby dzieci zamknęły oczy i „tworzy” dźwięk z różnych przedmiotów. Prosi

o nazwanie ich po angielsku. Po chwili inny uczeń „tworzy” dźwięk, a dzieci zgadują, jaki przedmiot go wydaje.

Faza ćwiczeń 2:

Po tym ćwiczeniu nauczyciel prosi, aby dzieci wstały i stanęły w kręgu. Proponuje zabawę rytmiczną. Stojąc w kole, trzyma w ręku na przykład linijkę. Zaczyna iść w prawo w takim rytmie, jaki wystukuje linijką. Dzieci maszerują w tym rytmie, wykrzykując nazwę przedmiotu w języku angielskim (linijki). Po chwili nauczyciel bierze do ręki książkę i ołówek i wystukuje nowy rytm. Dzieci maszerują w nadanym rytmie. Nauczyciel proponuje, aby któryś z uczniów nadawał teraz rytm. W trakcie tej zabawy mają miejsce jeszcze zmiany prowadzących. Dzieci siadają na swoje miejsca. Nauczyciel pyta, czy w różnych językach też są różne dźwięki. Naprowadza na sytuację, w której dziecko może zauważyć różnice w wymowie, na przykład nauczyciela i dzieci. W tym momencie właśnie można poprosić dziecko mówiące innym językiem obcym niż angielski, aby coś powiedziało w tym języku. Da to szansę usłyszeć innym uczniom całkiem nowe dla nich dźwięki.

Faza podsumowująca:

Uczniowie siadają w kole na dywanie. Nauczyciel prosi, aby powiedziały czego się dziś nauczyły i jakie umiejętności utrwaliły. Uczniowie podnoszą rękę i wypowiadają się. Nauczyciel pilnuje, aby wszystkie dzieci mogły się wypowiedzieć. Chwali je za pracę.

Komentarz metodyczny:

Lekcja ma na celu uwrażliwienie dzieci na dźwięki z otoczenia, aby w przyszłości można było zaproponować zajęcia związane z rozróżnianiem dźwięków w języku angielskim.

Lekcja ta jest dostosowana do pracy z uczniami z innych kręgów kulturowych. Ich prezentacja posługiwania się innym językiem obcym dowartościowuje ich w grupie klasowej. Można ją jednak z łatwością zmodyfikować do potrzeb innych uczniów ze SPE. Nauczyciel dokonuje w trakcie lekcji lub bezpośrednio po niej wpisów z obserwacji rozwijanych przez dzieci umiejętności w kartach obserwacji. Posiada takie dostosowane również do potrzeb uczniów ze SPE. Jeśli w klasie znajduje się dziecko z wadą słuchu, ważne jest, aby siadać w kole – pomoże mu to widzieć osoby mówiące. Pomysł na sensozabawę rozwijającą i usprawniającą percepcję słuchową zaczerpnięto z artykułu dr W. Król-Gierat (2019).